

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupeného JUDr. Karlem Sochořem, advokátem se sídlem Na Hradbách 2632/18, Ostrava, adresa pro doručování: Mánesova 13, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, za účasti osoby zúčastněné na řízení: HORNBAACH Immobilien HK s. r. o., se sídlem Chlumecká 2398, Praha 9, Horní Počernice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2007, č. j. KUOK 21153/2007, sp. zn. KÚOK/123281/2006/OŽPZ/463, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2008, č. j. 22 Ca 179/2007 - 58, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Magistrát města Olomouce, odbor životního prostředí, vydal dne 7. 11. 2006 stavební povolení na stavbu „Obchodní centrum prodejen nepotravinářského charakteru Olomouc - Rolsberská ulice“ - SO 07 - kanalizace, SO 22 - studna požární vody, SO 08 - odlučovače ropných látek, SO 203 - dešťová kanalizace a SO 204 - odlučovač ropných látek, povolení k odstranění stavby stávající kanalizace a vodovodu, povolení k vypouštění předčištěných odpadních vod z odlučovačů ropných látek do kanalizace, povolení k nakládání s podzemními vodami - odběru z nově navržené vrtané studny, k čerpání podzemních vod za účelem snižování jejich hladiny, a to pod č. j. ŽP/3850/B/05/06/Ha. Proti tomuto rozhodnutí orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, které bylo žalovaným Krajským úřadem Olomouckého kraje (dále jen „stěžovatel“) zamítnuto a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrzeno. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u krajského soudu, který v záhlaví označeným rozsudkem toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil stěžovateli k dalšímu řízení.

Kasační stížnost podaná stěžovatelem dne 2. 7. 2008 prostřednictvím krajského soudu obsahuje též návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jelikož však nebyl tento návrh nijak odůvodněn, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k doplnění návrhu. Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku doplnil v tom smyslu, že nenahraditelnou újmu spatřuje v objektivní existenci veřejného zájmu spočívajícího v právní jistotě investora související s provozováním staveb na základě pravomocného

stavebního povolení. Stěžovatel se dále domnívá, že nepřiznáním odkladného účinku by byla narušena rovnost účastníků řízení, neboť společnost HORNBACH Immobilien HK s. r. o. by nebyla v rovném postavení se žalobcem, jelikož osoba zúčastněná na řízení nemůže podat návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který je oprávněn podat toliko stěžovatel (zde žalovaný správní orgán). Nepřiznání odkladného účinku by se nepřiměřeným způsobem dotklo práv nabytých v dobré víře třetí osobou. Na závěr stěžovatel tvrdí, že přiznáním odkladného účinku nedojde k právním následkům, které by byly v rozporu s veřejným zájmem, kterým je zájem společnosti na ochraně podzemních vod. Stavby, na něž se předmětné stavební povolení vztahuje, slouží k neškodnému odvádění znečištěných dešťových vod do veřejné kanalizace.

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve svém podání nevyjádřil.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že kasační stížnost zásadně odkladný účinek nemá. Aby jí mohl takový účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nenahraditelná újma. Na podporu svých tvrzení musí samozřejmě taktéž navrhnout provedení patřičných důkazů. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nijak nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

Stěžovatel v doplnění svého návrhu směřuje nenahraditelnou újmu s veřejným zájmem. Aby však mohl být odkladný účinek kasační stížnosti přiznán (a to i v případě stížnosti podané žalovaným správním orgánem), musí být naplněny všechny tři předpoklady stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 Ans 3/2006 - 49 ze dne 24. 4. 2007) - podmínka způsobení nenahraditelné újmy stěžovateli a podmínka souladu s veřejným zájmem musí být naplněny kumulativně. Tvrzený veřejný zájem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak nelze považovat za nenahraditelnou újmu pro stěžovatele.

Pokud jde o argumentaci stěžovatele, jíž v podstatě hájí zájmy žadatele o stavební povolení (tj. účastníka správního řízení a zároveň osoby zúčastněné na soudním řízení), nelze z principu rovnosti stran soudního řízení dovodit, že by správní orgán byl oprávněn hájit v soudním řízení zájmy jiných účastníků správního řízení. Je tomu tak zejména z toho důvodu, že správní orgán hájí v soudním řízení zákonnost svého rozhodnutí, nikoliv partikulární zájmy účastníků správního řízení, o nichž svým rozhodnutím rozhodl. Správní orgány musí být při výkonu veřejné moci orgány nestrannými, úřední osoby pak osobami nepodjatými.

Jestliže by bylo přípustné, aby správní orgán hájil v soudním řízení zájmy účastníků správního řízení (ať již by tyto měly postavení osob zúčastněných na soudním řízení, či se soudního řízení vůbec neúčastnily), přestal by být nestranným vykonavatelem veřejné moci. Když soud správní rozhodnutí zruší, věc se vrátí do stádia správního řízení. Je jen stěží představitelné, že by správní orgán, poté co se postavil v soudním řízení na obranu zájmů jednoho z účastníků správního řízení, mohl posléze nestranně pokračovat ve správním řízení, v němž jiní účastníci řízení hájí své, zpravidla antagonistické zájmy. Právní výklad § 73 s. ř. s., jak jej předeštlý stěžovatel, by znamenal jednoznačné porušení práva na spravedlivý proces. Stěžovatel tak může sotva uspět se svým návrhem, jestliže v něm neuvádí žádné důvody, a to ani přes výzvu soudu, pro něž stěžovateli hrozí nenahraditelná újma.

Stěžovatel zcela mylně uvádí, že osoba zúčastněná na řízení nemůže požádat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jestliže stížnost podal správní orgán či žalobce, a je tak zcela zbavena ochrany svých zájmů. Je pravda, že o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může požádat pouze ten, který kasační stížnost podal (zde žalovaný). Ustanovení § 102 s. ř. s. však výslovně připouští, že kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu může podat i osoba zúčastněná na řízení. Pak je osoba zúčastněná na řízení stěžovatelem a je legitimována k podání návrhu na přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti, přičemž v tomto návrhu je povinna tvrdit, jaká nenahraditelná újma jí hrozí. Není tedy pravda, že osoba zúčastněná na řízení (žadatel o stavební povolení) nemá žádné procesní prostředky k udržení právních účinků krajským soudem zrušeného správního rozhodnutí. Stěžovatel svým návrhem na přiznání odkladného účinku své kasační stížnosti zcela nepřípustně hájí zájmy osoby zúčastněné na řízení, která zůstává procesně zcela pasivní, ačkoliv sama disponuje patřičnými procesními prostředky.

Ze všech těchto důvodů nebylo návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhověno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2008

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu